

A visszafogott könny

Ezt a verset írom én titokban,
Legmélyebb keservem senki meg ne tudja!

De talán ők nem érthetik bánatom,
És hogy mit tettem, igen, mondhatod.

Hogy mi nincs velem rendben,
Vagy hogy buta kis túlérzékeny.

Gondom magamban hiába kiált,
A rossz tegnap ne rontsa el a mát!

De ha mindig rossz a tegnap,
Akkor ez az egész nagyon elkap.

És hogy írom ezt, való igaz,
Egy rossz nap után nincsen vigasz.

Az ilyen napokból bárcsak egy lenne,
És a könnyem nem gyakran peregne!

Viszont, ha beszélnem kell, nehéz,
Már mehet kukába az egész.

Pedig minden mát úgy kezdek,
Hogy mindenkit szeressek!